

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII.

ZATURDAG den 12den SEPTEMBER 1840.

N. 37.

BEKENDMAKING voor Zeevarenden.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 Augustus 1840.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, ontvangen hebbende eene missive van Zyne Excellentie den Gouverneur van het Eiland Guadeloupe, houdende mededeeling dat, ter vermindering der gevaren, die zich by het aandoen 'snachts der kusten van dat eiland voor vaartuigen opdoen, welke van om het oosten komen, het noodzakelyk is geoordeeld een vuurbaak daartestellen op een laag eilandje, hetwelk gelegen in de streek tusschen Marie-Galante, la Désirade en het oostelykste einde van Guadeloupe zelve, ongeveer acht mylen van ieder dezer beide laatstgemelde punten; met toezending van een gedrukt exemplaar der byzonderheden, zoo omtrent den aard en het bereik van het licht, als ten aanzien van de ligging van de vuurbaak zelve, en verzoek daaraan publiciteit te geven; luidende het bedoelde exemplaar als volgt:

Administration de la Marine.

"A V I S AUX NAVIGATEURS.

PHARE DE LA PETITE-TERRE DEPENDANCE DE LA GUADELOUPE.

Les navigateurs sont prévenus que depuis le 10 juillet 1840 il est allumé, pendant toute la durée des nuits, un feu fixe (Phare lenticulaire de 3e ordre) au sommet de la tour récemment construite à cet effet à 184 mètres de l'extrémité E. de la Terre de bas, l'un des îlets de la Petite-Terre, dépendance de la Guadeloupe, par 16°, 10', 29", de latitude Nord, et 63°, 25', 16", de longitude Ouest du méridien de Paris.

Le foyer de l'appareil d'éclairage est établi à 23 mètres au-dessus du sol et domine de 33 mètres le niveau des pleines mer d'équinoxe.

Sa lumière, qui éclaire tout l'horizon, peut être aperçue, dans un beau temps, jusqu'à la distance de cinq lieues marines.

Le phare de la Petite-Terre gît au S. 36° 45' E. de l'extrémité de la Pointe des châteaux, — au S. 5° O. de la pointe du Morne à Frégate de la Désirade, — et au S. 32°, 15' O. de la pointe orientale dite Double, de la Désirade.

L'écueil le plus au S. et le plus au large de la Petite-Terre, dit la Baleine du Sud, gît au S. 19° O., à 890 mètres du phare.

Les navires qui attaquaient le phare par l'Est, trouveront de 13 à 20 brasses d'eau, en prenant par le Nord ou par le Sud, à 2 milles de distance. Il faut éviter de passer en dedans de ces limites."

Zoo wordt, op last van den Heer Gezaghebber voormeld, het vorenstaande by deze ter kennis gebragt van alle belanghebbenden, tot hunne informatie en narigt.

De 1e. Commis, belast met de functie van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 Augustus 1840.

ALZOO de Heer PHILIP FREDERIK DE HASETH, burger en inwoner alhier, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek ter verkryging van een gedeelte van het binnenwater, gelegen tusschen de plantagien Waschtuin, Zuurzak en Damaskus, tot het aanleggen van eenen Zoutpan, alsmede een perceel vry lands grond, hetwelk aan den publieken weg naar dat binnen water loopt, tot het opbouwen van hutten voor arbeiders, een huis tot berging van materialen, alsmede tot het ophoopen van het intezamelene zout, en het Gouvernement dezer kolonie, alvorens daarop te disponeren, aan de genen, die tegen het opgemelde verzoek vermeenen zich met regt te kunnen verzetten, daartoe de gelegenheid wil geven, zoo worden mitsdien al die genen, welke in zoodanig geval verkeerden, by deze opgeroepen om zich uiterlyk binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de Curaçaosche Courant zal zyn geplaatst, met overlegging van autentieke stukken in geschrifte, vry van Zegel, aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie te adresseren; zullende na verloop van dien termyn, op het voorschrevene verzoek van den voornoemden Heer P. F. DE HASETH worden beslist, zoo als het Gouvernement als dan in billykheid zal vermeenen te behooren.

Wordende verders hierby aan belanghebbenden bekend gemaakt, dat er ter Koloniale Secretary dezes Eilands, voor de zelve ter visie ligt, eene figurative schets of teekening, bevattende de ligging en uitgestrektheid van het afgebakende en opgemeten gedeelte van het binnen water en het perceel vry lands gronds voormeld.

De 1e. Commis, belast met de functie van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Ingezonden.

Aan de Redactie van de Curaçaosche Courant.

Het groot aantal werken over de verbouwing van de katoenheester, door alle tyden heen uitgegeven en verspreid (en deze zyn legio) ziet zich dezer dagen weder vermeerderd met eene brochure van den Heer C. Lobé, Consul van Z. M. te Cadix, ten titel voerende "Quelques mots sur la culture du coton en general etc." uitgegeven te Amsterdam 1840. Wy hebben hetzelfde doorbladerd en hoofdzakelyk daaruit gelezen, dat de Heer Lobé zyne Curaçaosche vrienden met zoo veel welwillendheid blyft gedenken, vooral zulks aan den dag legt in de zeer kiessche beoordeeling hunner vorderingen in den landbouw, waarmede het bewuste werkje tamelyk ryk is gestoffeerd; dit opstel (voorzeker in stille gedachte aan de Curaçaosche hospitaliteit opgedragen) zal den schryver in den afgeopenen winter, gewis, menige aangename oogenblikken, (daardoor aan de verveling ontrukkt) verleend hebben. Minder gelukkig heeft het zakelyke van des schryvers bedoelingen by den ontvangst alhier op den geest onzer planters gewerkt, dewelken, niettegenstaande hun bekend is, dat hunne voorvaderen, voorgelicht door deskundige schryvers over tropische voortbrengselen, (wier kennis niet uit kamer

praktijk was ontleend,) reeds s-dert byna twee eeuwen te vergeefs hebben getracht om derzelver bezittingen te vermeerderen ten trots van al de locale hindernissen dezer gewesten, waarvan wel de voornaamste is eene alles verteerende droogte, met niet minder hardnekkigheid in datzelfde eigenbelangzuchtig voetspoor blyven voortreden zonder betere uitkomsten te verkrygen, ook met meer hedendaagsche zakelyke handleidingen daartoe,* dan het onderwerpelyk werkje van den Heer C. Lobé, waaruit ons erachtens dan ook alleen, maar schoone styl en groote woordenschat is gebleken.

Zonder in de beoordeeling van des schryvers practisch landbouwkundige kennis te willen treden, hetgeen anders nog al by eene recensie van voorschriften over den landbouw voor tropische gewesten, op den voorgrond diende geplaatst te worden, willen wy ZEd. opmerkzaam maken, dat de cultuur van katoen te Curaçao reeds geruimen tyd, vóór ZEd.'s komst op dit eiland werd beoefend, volgens de regelen, die wy in ZEd. brochure aantreffen, en dat sedert ZEd.'s vertrek van hier, deze cultuur met zoo vele andere takken van landbouw, groote schreden voorwaarts hebben gemaakt, zoo dat in Curaçao, ZEd. vergeve ons deze veronderstelling, niets nieuws uit dat werkje wordt gelezen, hetwelk of niet reeds bekend of niet bereids in praktijk was gebragt.

Hetzy intusschen wel verre van ons om door eene al te strenge critiek de goede bedoelingen van den Heer Lobé, by de uitgave van ZEd.'s "Quelques mots" van deze en van eene vroegere (of nog te komen!) uitgave by het algemeen in kwade dunk te willen brengen; wy willen ZEd. integendeel met de ons onbekende en wellicht geheime bedoelingen van dat schryven een goed succes toewenschen en ZEd. op nieuw de verzekering geven, dat onze Curaçaosche landgenooten meer dan gevoelig zyn voor de opofferingen, dewelken den Heer Lobé zich zelve moet hebben opgelegd by ZEd. vertrek uit Spanje, om, achtervolgens Zyner Majesteits goedgunstige bepalingen voor deze eilanden en Nopal, en Cochenille, en Merino schapen, en Olyven en de kennissen daartoe betrekkellyk, onder zoo veel leed en physique hinderpalen naar Curaçao overtebrengen, en het laatste onder een anti-Andalusischen hemel aan de welvaart dier kolonien te blyven toewyden. Wy zouden onregtvaardig zyn zoo wy de inwoners van dit eiland niet aldus beoordeelden. Als wel het meest daarby belanghebbende slaan zy dan ook met overgrootte bezorgdheid den goeden uitslag der nieuw ingevoerde cultuur enz. gade en zullen volgaarne eenmaal den Heer Lobé het gunstig resultaat daarvan willen toekennen, zoo de bescheidenheid van dien Heer deze hulde in al derzelver omvang zal kunnen of willen aannemen.

Moge zulks dan strekken tot ZEd. zelfvoldoening, en terwyl onze landgenooten worden vrygesproken van den schyn van ongevoeligheid wegens ten hunne behoefte aangewende pogingen, is het te hopen, dat de van onbaatzuchtige verknochtheid aan Vaderland en Koning zoo zeer overvloeiende pen van den heer Lobé tot welverdiende rust gebragt worde.

VERITAS.

* Zie vooral RICHARDSON PORTER'S Tropical Agriculturist.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 September 1840.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, by dispositie in dato 5 dezer maand No. 344, eenige provisionele bepalingen daargesteld hebbende, ten aanzien van het verleenen in den vervolge van vergunningen tot het houden van schapen, zoo wordt, op last van zyn HoogEd. Gestr., deswege bekend gemaakt het volgende:

"Extract uit het Journaal van het verhandelde en gedisponeerde by den Gezaghebber over de kolonie Curaçao en onderhoorige eilanden.

"Zaterdag den 5 September 1840.

"Gelet dat het raadzaam geoordeeld is om het verleenen van privilegien tot het houden van vee koralen zoo lang opteschorten, tot dat van de zyde van het Hooge Gouvernement in het moederland, zoo omtrent de in bezit zynde vrye landsgronden, als aangaande het goed verstand van reeds verleende privilegien om op de publieke weiden te mogen grazen, de verwachte verklaring gegeven zy geworden."

"Daarentegen het belang beseffende om de wol productie in deze kolonie zoo veel mogelijk te bevorderen en, alzoo doende, het weldadig geschenk van Merinos rammen en ooljen van Zyne Majesteit den Koning ontleend, op waren prys te stellen."

"Gezien myne dispositien als:"

1°. Eene in dato 23 January 1839 No. 21, waarby, met terugkoming op de toen bestaande verordeningen, nieuwe bepalingen zyn daargesteld omtrent het houden van schapen op het eiland Bonaire.

2°. Eene in dato 15 April 1839 No. 154, houdende nadere voorschriften, in acht te nemen by het houden van schapen op evengemeld eiland, ten einde alzoo het groote doel te helpen bevorderen, dat met de teelt van goede wol voortbrengende schapen beoogd wordt.

"En willende, in den geest der opgemelde te Bonaire bestaande bepalingen, aangaande het houden van schapen en de deswege gegevene voorschriften, al mede op dit eiland, ten aanzien van dat onderwerp, zoodanige provisionele verordeningen daartellen, als in afwachting van de beslissing van hooger hand ter dezer zake, door het Bestuur der kolonie in middels doelmatig geoordeeld worden."

"Is,—na rype deliberatie over de onderwerpelyke zaak in de zittingen van den Kolonialen Raad van den 5 Augustus II. en 2 dezer maand,—goedgevonden en verstaan provisionele te bepalen, gelyk geschiedt by deze:

1°. Dat vooreerst geene aanzoeken om privilegie tot het houden en weiden van vee op de publieke gronden, in den tot dus ver gevolgen zyn behandeld en mitsdien geene privilegien verleend zullen worden in den vorm en op de wyze als vroeger heeft plaats gehad.

2°. Dat, ter bevordering van de schapenteelt en ter veredeling van het inlandsche ras, evenwel door het Bestuur gehoor zal worden gegeven aan al zoodanige verzoeken, als welke leiden mogen om het groote doel, daarmede beoogd wordende, te helpen bereiken, ten welken einde de volgende grondstellingen tot rigtsnoer zullen worden aangenomen.

a. dat geene vergunning tot het doen weiden van schapen op den publieken grond zal worden verleend, anders dan na dat het Bestuur zich behoorlyk vergewist zal hebben, dat de kudde, waarvoor het verzoek zich uitstrekt, bestaat uit goede ooischapen en geene andere dan veredelde rammen zich by dezelve bevinden.

b. dat aanvankelyk het getal van elke nieuwe kudde schapen niet grooter zal mogen zyn dan vyftig, groot en klein te zamen genomen, doch dat, in het vervolg, het primitief getal, ingevolge daartoe nader in te dienen verzoeken, nadat het Bestuur zich telkens op nieuw zal hebben verzekerd van het goede zamenstel der kudde, kan worden vergroot.

c. dat de vergunning zal worden ver-

leend onder voorwaarde om de schapen een of twee malen 's jaars te doen scheren.

d. dat de vergunning zal zyn personeel en dus niet gehecht zal wezen aan eenig grondeigendom en mitsdien niet anders van den een' op den ander' zal mogen overgedragen worden, dan met speciale toestemming van het Bestuur der kolonie.

e. dat, ten aanzien van de zegels der rekwesten en der daarop te verleene appointementen in deze, zal worden te werk gegaan naar den algemeenen regel, zonder het verhoogde zegel voor actes van privilegie bepaald, by de voorgestelde personele vergunningen van toepassing te maken.

f. dat elke verleende vergunning, van wege het Bestuur dezer kolonie, publiek zal worden geannonceerd."

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 September 1840.

ALZOO de persoon van CORNELIS RAVEN VAERST, in kwaliteit als gemachtigde van den Heer C. A. JEEKEL, in huwelyk hebbende Mejufvrouw ANNA SOPHIA VAERST, thans in Nederland woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd met verzoek om Brieven van Manumissie voor den slaven jongen genaamd CAROLUS ANTONIE, oud 22 maanden, zoon van de slavin MARIA OLIANA, door de wandeling genaamd JULIANA, aankomende genoemden Heer JEEKEL.

Zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den genoemden slaven jongen CAROLUS ANTONIE mogt sustineren, op te roepen om, binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 September 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 19 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De 1e. Commis, belast met de functien van Koloniale Secretaris,
H. KIKKERT.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde ten behoeve der lands magazynen eene hoeveelheid van meer of min zes duizend ponden gaaf en goed tarwe meel, tot het bakken van brood, 34,000 cingel spykers,

12 paren schuiven op platen voor Jalousien,
6 do. do. „ deuren,
12 do. bogtscharnieren „ do.
30 do. do. voor Jalousie ramen,
8 deursloten,
1 vaatje met Lasyzers spykers,
1 do. „ Enkelde do. en
1 do. „ Dubbelde do.,

zoo zal de leverancien daarvan aan de voordeeligste inschryvers worden verleend.

Die daarin gading hebben kunnen zich by beslotene biljetten, met overlegging der monsters, vervoegen ter Administratie van financiën, op Maandag, den 14 dezer, des morgens vóór 11 ure.

Curaçao den 11 September 1840.
De Administrateur van Financiën,
J. PH. BOSCH.

Post-directie.

TER verzending naar Nederland per de Nederlandsche Brik MARIA & JACOBA, Kapitein D. J. BART, wordt ter Post-directie eenen Brieven-zak opgemaakt, die gesloten zal worden op aanstaanden Zondag, zyn de den 13 dezer, des namiddags te twee ure precies.

Curaçao den 7 September 1840.
De Commis, belast met de
Post-directie,
C. GORSIRA.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

James Enslie.	Saml. Maduro.
José Agostini.	Mordy. Rl. A. Correa.
M. Ezra.	E. Jesurun.
Joseph Curiel.	Sara Pinheiro.
D. A. Jesurun.	Wilhelm Muskus.
Guillermo Alvares.	

Curaçao den 11 September 1840.
De Commis, belast met de
post-directie,
C. GORSIRA.

Om alle ongenoegen te vermyden, hetwelk door misverstand wegens myne handteekening kan ontstaan, heb ik ondergeteekende besloten by myne gewone handteekening myn familie naam PLAATE te voegen en zal van heden af onderteekenen GERRARD STRIDDELS PLAATE.

Curaçao den 11 September 1840.
GERRARD STRIDDELS.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekende zal op aanstaanden Dingsdag, den 15 dezer, by publieke opveiling doen verkoopen:

De columbiainsche schoener JOSEPHINA, voorheen de GOUVERNEUR GENERAAL BARON VAN HEECKEREN, van 114 ton, thans liggende binnen deze haven, met al derzelver aan en toebehooren. Dit vaartuig is nog onlangs, en wel in de maand February jl. nieuw gekoepd geworden

Curaçao den 10 September 1840.
Jb. ABM. JESURUN.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekenden zullen op aanstaanden Woensdag en Donderdag, den 16 en 17 dezer, vóór het Pakhuis van den Heer M. PIZA, by publieke opveiling doen verkoopen:

Een groot assortement DROEGE GOEDEREN, enz.

Curaçao den 11 September 1840.
D. & J. D. MEZA.

OVERLEDEN

den 18 dezer, myne geliefde Echtgenoot ANNA CATHARINA CROES, in den ouderdom van 68 jaren, 9 maanden en 6 dagen, na eene gelukkige echtvereniging van 52 jaren,

J. VAN DER BIEST.

Aruba den 31 Augustus 1840.

Stekkende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

SEPTEMBER 1840.

E. K. Donderdag den 3 te 6 u. 1 m. 's avonds.
V. M. Vrydag den 11 te 3 u. 11 m. 's namiddags.
L. K. Vrydag den 13 te 0 u. 55 m. 's namiddags.
N. M. Vrydag den 25 te 1 u. 50 m. 's namiddags.

Er zyn in den loop van deze week alhier europische berigten ontvangen tot de dagteekening van den 4den Augustus.— Uit deze berigten blykt het, dat er tusschen de groote mogendheden Engeland, Rusland, Oostenryk en Pruisen een verbond is gesloten om een einde te maken aan de geschillen van het oosten en om den Pacha tot rede te brengen. Frankryk is uit dit traktaat gesloten: om dat deze mogendheid zich party stelt voor den Pacha. Uit deze omstandigheid en om dat de reserve van de conscriptie van 1836 en 1837 en al de conscripts van 1839 opgeroepen en de zeemagt van Frankryk vermeerderd wordt, wil men afleiden, dat er oorlog staat uit te breken, tusschen de eerste vier mogendheden en Frankryk. In Parys ten minste was men hiervoor zeer bevreesd en de

fondsen waren er zeer gedaald. De fondsen op de geldmarkten te Amsterdam en Londen waren ook dientengevolge gedaald.

De Heer Thiers zoude hieromtrent de volgende verklaring in den kabinets raad gedaan hebben:—

“Het gouvernement zal al de soldaten, welke de wet ter zyner beschikking stelt, in dienst oproepen.

“Het is niet even zoo gelegen met menschen als met geld. Het gouvernement is gemachtigd om by koninklyke ordonnantien buitengewone credieten te openen voor buitengewone uitgaven, welke in het belang van het land gevorderd worden; doch het heeft de magt niet om soldaten te maken by ordonnantien, en kan slechts die oproepen, welke hem door de kamers verleend zyn. Het zal dientengevolge de reserve der conscriptie van 1836 en 1837, en al de conscripts van 1839 oproepen, welke eene zware krygsmagt zal helpen daarmstellen, waarvan het juiste getal nog niet bekend is. Indien omstandigheden, welke het gouvernement echter nog niet vooruit loopt, noodzakelyk mogten maken om Frankryk geheel en al op den voet van oorlog te stellen, dan zullen de kamers byeen geroepen worden en de behoeften van het land zullen haar voorgesteld worden.

“Hetgeen voornamelyk de aandacht van het gouvernement bezig houdt, is het gebrek aan een grooter getal gewapende manschappen, waarover hetzelfde thans zoude kunnen beschikken. In Frankryk kan men soldaten spoedig maken. Wy moeten zorgen voor het materieel, voor paarden voor de ruitery en voor de artillerie.

“Ter voorziening in deze gewichtige zaken zyn reeds orders gegeven. De vloot zal vermeerderd en derzelver opperbevel aan den Admiraal Duperre gegeven worden, die onder zyne bevelen zal hebben de schoutbynachten Lalande, Hugon en La-Susce.

“Het gouvernement heeft alle schikkingen gemaakt om het bouwen van de stoomboten te bespoedigen. Onze manufacturen zullen rykelyk met zware gereedschappen voorzien worden, ten einde in staat te zyn om de grootste machines te kunnen maken, en des vereischende zal men zich daartoe by de belgische manufacturen kunnen verwoegen.

“De fransche werklieden, die slechts gevraagd hebben een aandeel in het maken van machines, zullen thans slechts ééne bekommerning hebben, namelyk, die van meer te doen te hebben, dan zy wel kunnen afmaken. Kortom de voorbereidselen zyn dermate, dat, des vereischende, Frankryk in korten tyd op eenen volkomenen voet van oorlog kan gebracht worden.”

De fransche nieuwsbladen hebben het zeer euvel opgenomen, dat Engeland, hetwelk, sedert het laatste protocol van 27 July 1839, ondertekend door de vyf mogendheden, waarby zy overeengekomen waren om gezamentlyk de geschillen tusschen Turkye en Egypte in der minne af te maken, met Frankryk steeds ter bereiking van dat doel in onderhandeling was, zich thans met de andere mogendheden heeft kunnen verbinden om met uitsluiting van Frankryk een einde aan de oostersche kwestie te maken. Zy beschuldigen Engeland van reeds langen tyd dit verbond op het oog te hebben gehad en den opstand in Syria te hebben aangestookt.

Op den 28 July, in de groote week, by gelegenheid van eene processie heeft een aantal jongelieden in de straten van Parys, met eene vlag in de hand de *marseillaise* gezongen en den kreet van *vive la nation* en *vive la Reforme* aangeheven. Langzamerhand is dit getal toegenomen tot omtrent 2000 menschen. Er hebben echter geene andere ongeregelde plaatsen gehad.

De tweede togt der Franschen in Algèria wordt door de oppositie bladen gunstiger beoordeeld voor den Maarschalk Vallee dan de eerste. Het doel van den veldtocht is bereikt, namelyk het bezit der steden Medea en Miliana, welke plaatsen de bergpassen door den Atlas beheerschen en tevens de valleien zuiden van dit gebergte, welke uit dezelve kan bestookt worden. Dezelve zyn met een sterk garnizoen bezet, dat met levensvoorraad voorzien is tot

de maand November. Eene afdeeling van hetzelfde heeft de vruchtbare vlakten zuiden van den Atlas doorgelopen, het rype koren op het veld verbrand en het vee gedood of weggevoerd. De brand der koren velden heeft vele dagen voortgeduurd. De Franschen betalen de Arabieren met gelyke munt; deze overvielen de vlakten van Mitiedja in vollen vrede, vermoordden de rustige landbouwers, staken woonhuizen in brand en voerden het vee weg of vernielden hetzelfde.

Gedurende de maanden July en Augustus is in die streken geen veldtocht uitvoerbaar, de hitte is alsdan onverdragelyk. Met September zullen de krygsverrigtingen wederom voortgezet worden, doch waarschynelyk aan de zyde van Oran, als wanneer men den Emir de steden Mascara en Tlemsen zal zoeken te ontveldigen.

De Arabieren zullen thans wel gewaar worden, dat de Franschen, meesters zynde van versterkte plaatsen in het hart van hun land, het in hunne magt hebben allen akkerbouw te beletten, en dat zy alsdan met hun gezin aan den hongersnood zyn blootgesteld.

De burgeroorlog in Spanje is dan ten einde gelopen door het verdryven der Carlisten uit Catalonien en het nemen van Berga, de laatste vesting, welke zy nog bezaten. Het getal der uitgewekenen tot medio July beliep volgens de *Moniteur* op 27,700 personen; doch op dat tydpunt was de uitdrijving nog niet volkomen; men hoorde het gebulder van het geschut nog op de grenzen, en de Carlisten kwamen nog in digte massa door de bergpassen der Pyreneeën Frankryk binnen stroomen. Onder de uitgewekenen bevonden zich twee personen, die zoo veel bloed hunner landgenooten hebben doen stroomen, dat als hetzelfde byeen verzameld was, men een uitgestreken vyver met menschen bloed zou zien, namelyk Cabrera en Balmaceda. De menschelykheid vereischt het, dat deze twee personen buiten gelegenheid worden gesteld om hun vaderland verder te benadeelen. Cabrera is het kasteel Ham, het vroegere verblyf van Polignac, toegewezen. Balmaceda beschuldigt Cabrera van bedryveloosheid of verlamdheid in de jongste krygsverrigtingen, en dat hy niet heeft weten te gebruiken de middelen, die hem ten dienste stonden in den jongsten veldtocht; doch Cabrera verloor zyne gezondheid op het meest critieke oogenblik van zyn leven; en wat is de mensch zonder gezondheid met alle zyne bekwaamheden en zynen vasten wil! Aangenaam moet thans het gevoel zyn van rust en veiligheid voor de ingezetenen in die streken van Spanje, welke zoo vele jaren achtereen, zoo verdedigloos aan de invallen van moord en plunderzuchtige benden zyn blootgesteld geweest.

Het fransche gouvernement heeft edelmoediglyk zeer ruim voorzien in de behoeften der uitgewekenen; doch hetzelfde is niet verplicht zulks op den duur te doen; men heeft daarom voorgesteld om vele derzelve te bezigen aan de publieke werken. Een beter middel is het om hen overtehalen voor den dienst in Algèria; er wordt derhalve een spaansch legioen opgericht, en ieder kapitein, die 130 man overhaalt om dienst te nemen, behoudt zynen rang. Deze maatregel is even goed, zoo voor het fransche als voor het spaansch gouvernement. De Spanjaarden zyn in Algèria bruikbaar; het is ten naasten by hun klimaat; het zyn in den kryg geoefende troepen; en voor Spanje zou het gevaarlyk wezen om aan zoo vele duizenden menschen, die de stille werkzaamheden van het burgerlyke leven ontwend zyn, den terugkeer toetelaten.

Men zoude gedacht hebben, dat na de verdrijving van de Carlisten uit Spanje er de rust zoude hersteld geworden zyn en de constitutionelen de vrucht van hunne overwinningen in vrede zouden ingeoogst hebben; doch de Burger Koning Louis Philippe, steeds nayverig op de zeer liberale constitutie van Spanje, zoude zyne nicht aangeraden hebben om de gelegenheid waartenemen, waarin de Spanjaarden zich verblyden met de verdrijving van de Carlisten, om eene verandering in de Constitutie te maken. Dientengevolge werd er, terwyl de koninginnen een tourtje door

het land deden, eene wet aan de Cortes voorgesteld, waarby de gemeente besturen, de wyze van verkiezing, de hoedanigheden, welke de kiezers moeten bezitten, enz., geregeld werden.

By deze regeling zoude bepaald worden, dat, even als in Frankryk, niemand voor een lid van de Cortes zal mogen stemmen, die niet eene zekere som als belasting aan den lande betale. Het kiesregt was in Spanje bykans algemeen, doch zoude by deze regeling zeer beperkt worden; het getal kiezers, hetwelk ongeveer drie miljoenen was, zoude op slechts 60,000, gebracht worden. De wet ging door en werd der koningin ter bekrachtiging te Barcelona toegezonden. De koningin dacht Espartero en door hem het leger overtehalen om de nieuwe regeling goed te keuren; doch Espartero, even goed patriot als soldaat, weigerde zyne toestemming daartoe te geven en verzocht der koningin om de wet van de gemeente besturen niet te bekrachtigen en hare ministers te bedanken. Zy weigerde zulks te doen en Espartero nam zyn ontslag. Dientengevolge brak er te Barcelona op den 18 July een volksopstand uit; na dat er eenige ongeregeldeheden zyn gepleegd en H. M. bevreesd is geworden, zond zy voor Espartero, herstelde hem in zynen post van opperbevelhebber der krygsmagt en bedankte hare ministers.

Berigten uit Barcelona waren tot den 26 July. Op dien tyd was Barcelona rustig. De *Memorial Bordelais* vermeldt, dat Espartero te Barcelona in tegenwoordigheid van zyn staf zoude verklaard hebben; dat er eene zeer uitgebreide amnestie door de Koningin Regentesse zoude verleend worden.

De opstand in Syrië is van een zeer ernstigen aard. De Arabieren en de bergbewoners van Libanon waren in volkomen opstand, en hun voorbeeld werd bykans door gansch Syrië gevolgd. Mehemet Ali, zegt men, zal meer moeite hebben dezen opstand te dempen, dan zyne zaken met den Sultan te vereffenen. De buitensporigheden, door de Egyptische en Albanesche troepen van Alexandrië gepleegd, waren van dien aard, dat de Druzen, Turken en Christenen tegelyker tyd zich tegen het gouvernement van Mehemet Ali in opstand zyn geraakt. Overal waar de troepen met de opstandelingen in aanraking kwamen, werden zy terug geslagen. Het garnizoen van Beyrout was 20,000 man sterk, bestaande echter meest uit Turken, welke meer genegen waren zich by de opstandelingen te voegen, dan tegen hen te vechten. Zy zouden geweigerd hebben tegen de opstandelingen uitte trekken; en eene zamenzwering was er ontdekt om de Egyptische vloot, welke de troepen van Alexandrië overgebracht hebben, te bemagtigen en naar Constantinopelen te brengen; dientengevolge zyn vele officieren en manschappen dier schepen ter dood gebracht geworden.

Het proces van Oxford was afgeloopen en hy is veroordeeld om gevangen te zitten tot zoo lang als het H. M. zal believen. Men heeft beschouwd, dat hy krankzinnig was, toen hy de daad pleegde.

Lord Durham, de gewezen Gouverneur Generaal van Canada, is op den 27 July, te Cowes, op het eiland Wight, in den ouderdom van 48 jaren overleden.

Ten gevolge van een verschil met het gouvernement zal niet Admiraal Baudin, maar wel Admiraal Makau het opperbevel gaan voeren over de fransche zeemagt vóór Buenos Ayres.

De koningin van Spanje heeft de onafhankelykheid van den Staat van den Equator erkend. Hiervoor geniet de spaansche vlag in de havens van dien staat dezelfde voorregten als de nationale vaartuigen. De vaartuigen van den Equator worden in spaansche havens op gelyken voet beschouwd, als die der meest begunstigde natien.

De Nederlandsche Schoener CLEOPATRA, kapitein J. J. DEBROT, van deze haven, is met 15 dagen reis te Nieuw York aangekomen.

FRANKRYK.

PARYS, *Mie 5.* Heden zyn de beraadslagingen by de Gedeputeerden over de wet op de belasting van de suiker begonnen. Het vorige bewind heeft de belasting op de koloniale en de beetsuiker gelykelyk op 45 fr. willen brengen, en tevens een krediet verlangd van 40 millioenen, om de inlandsche suikerbouwers, welke uit dien hoofde hun bedrijf zouden moeten opgeven, schadeloos te stellen. De commissie *Bugeaud* weigert het krediet, en verlangt de belasting der beetsuiker weder op 15 fr., gesteld te zien, ten einde de inlanders gelegenheid te geven, om met de kolonisten te kunnen mededingen.

— *Mei 6.* By de beraadslaging over de wet op de suiker-belasting, in de Kamer der Gedeputeerden, zyn de strydige belangen der kooplieden en kolonisten, als mede der bewoners van de zee-havens, en der binnenlandsche suikerbouwers, weder ter sprake gebragt. De heer *Wustenberg* heeft zich, met veel nadruk, voor de noodzakelykheid der bevordering der koloniale belangen verklaard, en heeft al de beginselen van rykdom en van nationaal vermoegen ontwikkeld, welke handel en zeevaart, die zonder kolonien kwalyk kunnen bloeijen, aan den Staat verzekeren.

De heer *Berville* heeft de belangen der inlandsche suikerbouwers verdedigd; —het belang van deze teelt, in 't voordeel van den landbouw, doen gelden, en beweerd, dat dit bedrijf kan worden voortgezet, zonder dat de koloniale belangen daaronder lyden, indien men kan goedvinden, om de belasting van de beetsuiker op 15 fr., te weten, op 30 fr. minder dan van de koloniale suiker, te bepalen; —eene stelling echter, welke hem geenszins door de kolonisten wordt toegegeven.

De minister van koophandel, de heer *Gouin*, heeft daarop het woord opgevat, doch de lieden, die meenden, dat men uit zyne redevoering eindelyk, met volledige zekerheid, zoude kunnen opmaken, welke de inzichten waren van het nieuwe bewind, nopens deze zoo belangryke aangelegenheid, waarover reeds zoo veel is gesproken en geschreven, hebben zich te leur gesteld gezien. Al wat men uit des ministers woorden heeft begrepen, kwam daarop neder, dat de bewindslieden, met het terugbrengen der belasting van de koloniale suiker op 45 fr., tevens de belasting van de binnenlandsche suiker wilden verhoogen.

Na deze tamelyk onvoldoende opgave, is de heer *Thiers* van verschillende zyden aangevocht geworden, om zyne meening, omtrent deze aangelegenheid, te openbaren, doch heeft men niets anders van hem kunnen vernemen, dan dat hy, zoo lang men zich slechts met de algemeene beraadslaging bezig hield, het onnoodig rekende, om thans reeds bepaalde getalmerken op te geven; —even, als of het wezen der zaak niet geheel en al op getalmerken berustte. — Trouwens de heer *Thiers* heeft zich reeds in de byeenkomst der commissie verklaard voor eene belasting van 27 fr. van de inlandsche suiker, en zyne tegenstanders verzekeren, dat hy alsnu de meening der meerderheid zoekt uitte vinden, ten einde zich daar naar te regelen, en het te doen voorkomen, alsof hy in dezen der Kamer den regten weg had gewezen.

— *Mei 7.* By de beraadslaging van gisteren heeft de heer *Luvergier d'Hauranne* het nut en het belang der kolonien wakker verdedigd, en zoo het schynt nog al eenigen indruk op een groot deel der Gedeputeerden gemaakt. Hy heeft, onder anderen, doen opmerken, dat, indien de inlandsche suiker volstrekt zoodanig moest worden bevoorreed, dat de koloniale van de markt zoude worden verwyderd, de Staat aan belasting alleen een verlies zoude lyden van 33 millioen, zonder vergoeding.

Heden heeft ook de heer *Bignon* zich voor gelyke regten van beide de soorten van suiker verklaard, en beweerd, dat, als Frankryk, gelyk sommige duitsche Staten, eene continentale mogendheid was, het ontwerp der commissie aannemelyk zoude zyn, maar dat, vermits hier te lande handel en scheepvaart almede bescherming behoeven, daaraan thans niet kan worden gedacht.

De vergadering heeft de algemeene be-

raadslagingen gesloten, en de rapporteur, de generaal *Bugeaud*, heeft zyn ontwerp nogmaals met vuur verdedigd. Hy heeft beweerd, dat Frankryk geene zee-mogendheid was, noch behoefde te zyn; —dat Frankryk 30 millioen gebruikers telde, die van het noodige moesten worden voorzien, en dat het overschot konde worden uitgevoerd; —dat de staatkunde vorderde, dat de landbouw boven alles werd bevoorreed, want dat alsdan de steden geene overbevolking zouden erlangen, en men minder vrees zoude behoeven te voeden voor woelingen en onlusten. 's Mans redenen hebben soms teekenen van afkeuring, soms gelach te weeg gebragt, en de vergadering is overgegaan tot de behandeling der byzondere bepalingen.

— *Mei 9.* De beraadslagingen over de wet op de belasting van de suiker wekken, uithoofde van het gewigt der daarby betrokene tegenstrydige belangen, de aandacht van het algemeen nog al op, en lokken uit dien hoofde eene menigte nieuwsgierigen uit. By de behandeling der onderdeelen, heeft de gewezen minister, de heer *Lacave Laplagne*, by wyze van amendement, het beginsel ontwikkeld, om de belasting van de beetsuiker, in het belang van den handel en de kolonien, zoo zeer te verhoogen, dat die inlandsche fabricatie, uit den aard der zaak, zoude moeten worden opgegeven, doch niet, dan nadat de belanghebbenden van wege den Staat eene behoorlyke schadevergoeding hadden erlangd voor gemaakte onkosten en winstderving.

Dit stelstel is met vuur verdedigd en met kracht bestreden. De bewindslieden hebben zich eindelyk genoodzaakt gezien zich te verklaren. De heer *Thiers* heeft daarby te kennen gegeven, dat hy den binnenlandschen suikerbouw aanmerkte als een belangryken tak van nyverheid, welke allezins aanmoediging verdiende, en de minister van finantien heeft aangekondigd, dat hy de belasting van deze suiker wenshte bepaald te zien op 27 fr., en des noods op 25 fr., in stede van op 15 fr., zoo als de commissie verlangde, waarschynlyk in de meening, dat alsdan deze teelt zoude kunnen worden voortgezet, zonder de kolonien al te zeer te benadeelen.

Intusschen heeft deze ministeriële voordragt ook hare bezwaren, en wel inzonderheid in de bedenking, dat, vermits, met de thans bestaande belasting van 11 fr., van 40 millioenen kilo's, die binnenlands worden verbouwd, de regten van nagenoeg 12 millioenen kilo's worden verduisterd, deze sluikery, door eene verhooging tot 25 fr., in eene overgrootte mate zal toeneemen.

Heden zyn de beraadslagingen voortgezet. Het belang van handel en scheepvaart heeft weder warme en bekwame verdedigers gevonden, en aan den anderen kant hebben de heeren *Bugeaud* en de zynen verklaard, dat, als het bewind de belasting van de beetsuiker niet op nog veel minder dan 25 fr. wilde bepalen, het beter ware dit bedrijf te doen vervallen en de belanghebbenden schadeloos te stellen. Desniettegenstaande is de voordragt van den heer *Lacave*, de afschaffing van de binnenlandsche suikerteelt ten grondslag hebbende, met eene niet onaanzienlyke meerderheid verworpen.

— *Mei 10.* De voorstanders van het beginsel van den heer *Lacave* hebben geoordeeld, dat men beter deed met den inlandschen suikerbouw in eens afte schaffen en de belanghebbenden schadeloos te stellen, dan dit bebyf in eenen toestand te brengen, in welken het, langzamerhand en zonder schadeloosstelling, zoude moeten verkynen. — De meerderheid heeft echter begrepen, dat er mogelykheid bestond, om de binnenlandsche suikerteelt in stand te houden, zonder de kolonien te benadeelen. De belasting van de fransche koloniale suiker is weder op 45 fr. gebragt, en van de vreemde op nog hooger getalmerk, en nu zal men dienen te beslissen omtrent een amendement, waarby de belasting van de beetsuiker wordt bepaald op 27 fr., als volstrekt noodzakelyk, om de kolonien in staat te stellen, de mededinging te kunnen volhouden. De voorstanders van den landbouw zullen een heftigen tegenstand bieden, en het ministerie

schynt niet ongenegen, om nog iets toe te geven.

— *Mei 12.* De Gedeputeerden hebben de belasting van de beetsuiker bepaald op 25 fr., en daarna een amendement, strekkende om de belasting van de binnenlandsche suiker gaandeweg te verhoogen, zoo dat dezelve binnen den tyd van tien jaren gelyk zoude staan met die der koloniale, verworpen. — De bewindslieden hebben geweeft, en, na zich voor de belasting van 27 fr. te hebben verklaard, die van 25 fr. goedgekeurd. — Het is te denken, dat het besluit geene der tegen elkander overstaande partyen zal voldoen.

— *Mei 13.* Nadat de groote meerderheid der Gedeputeerden gisteren een weinig van hare blyde ontroering was gekomen, heeft zy zich gehaast, om de laatste hand te leggen aan de wet op de suikerbelasting. De overbelasting van de vreemde suiker is op 20 fr. bepaald, en het zogenaamde rendement der koloniale suiker op 70 en 73; dat is, dat, by den uitvoer van geraffineerde suiker, op vertoon van bewys van betaalde belasting van ruwe suiker by den invoer, deze regten zullen worden teruggegeven, en wel in verhouding van 100 kilo's, voor 70 kilo's geraffineerde suiker en 72 kilo's lomp. Een amendement, om de werking der wet ten minste nog een jaar opteschorten, is verworpen, en de wet is daarop met 200, tegen 67 stemmen, aangenomen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 Augustus 1840.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden, aan

1. Rosa Josephia, aankomende den lande.
 2. Anna Elizabeth, aankomende Ab. H. Julia, en
 3. Petronilia Eleonora, aankomende Maria Margariha Casiero,
- en dat de gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. Rosa Tabak.
2. Anna Elisabeth July.
3. Petronilia Eleonora Cavier.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Uit de hand te koop.

EEN HECHT EN STERK WOON-HUIS met eene groote Regenbak, staande en gelegen alhier aan de Overzyde, Breede Straat, 1ste Wyk No. 17. Te bevragen by Dewed. Dr. DE GRAAF en by J. J. POOL.

Wanneer het huis vóór den 15 dezer niet is verkocht, zoo zal hetzelfde op publieke veiling worden gebragt.

Curaçao den 4 September 1840.

TE KOOP

By F. A. SCHOLTZ.

Roode Wyn in kisten van 25 flesschen.
do. do. do. van 50 halve do.
Hochheimer van 1834 in kisten van 50 fl.
Dry Madera in kisten van 50 flesschen.
Curaçao den 27 Augustus 1840.

TE KOOP

By AUGUST MULLER.

SUPRAFYN HOLLANDSCHE
VILTE HOEDEN.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN w., in de Wallemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.